

קונטֿרָס

מעַלְתָה הַבָּחוֹר

יִגְלֶה מַעַלְתָה בָּחוֹר צָעִיר, בַּיַּצְדֵקָה יִכּוֹל לְזִכּוֹת
לְהַגְיָעַ לְכָל הַמְּדֻרְגוֹת שְׁבָעוֹלָם.

בְּנֵנו וּמִיסְדָּעָלִי פִי דָבָרִי

רְבָנו הַקָּדוֹש וְהַנּוֹרָא, אֹור הַגָּנוֹז וְהַאֲפָנוֹן
בּוֹצִינָא קָדִישָׁא עַלְאהָ, אֲדוֹנָנוֹ, מָוּרָנו וְרְבָנו
רַבִּי נְחַמָּן מִבְּרָסְלָב, זִכּוֹתוֹ יָגֵן עַלְינוּ
רַעַלְפִי דָבָרִי תַּלְמִידָו, מָוּרָנו הַגָּאוֹן
הַקָּדוֹש, אֹור נְפָלָא, אֲשֶׁר כָּל רֹז לֹא אֲנִיס לֵיהֶ
רַבִּי נְתָן מִבְּרָסְלָב, זִכּוֹתוֹ יָגֵן עַלְינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפָסּוּקִי תּוֹרָה, נְבִיאִים, בְּתוּבִים וּמְאַמְרִי
חֲכָמֵינו הַקָּדוֹשִׁים מִגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים וּזְהָרָה הַקָּדוֹש

הוֹבָא לְדִפּוֹס עַלְיָדִי

חַסִידִי בְּרָסְלָב

עִיה"ק יְרוֹשָׁלָיִם תּוֹבָב"א

מוּהָרָא"ש נ"י אמר: עקר מעלהתו
של בחור כשהוא בעל דרך הארץ
אדול, ראיינו פעסן וקפדן, ראיינו רב
עם אף אחד, רק עושה טובות עם
הזולת, ותמיד מוכן לעזר, זהו נקרא
בחור עם מעלות.

(אמרי-מוּהָרָא"ש חלק ב' תקסט)

קונטראס

מעלת הבחור

רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות תשובה, סימן עג): **העבדות שאדם עוזב את השם יתברך בבחורתו, כל يوم ערכו יזכיר משנים רבות של עבודה לעת זקנותו; ככל שהBOROR יותר צעריך, יכול לזכות לדברים מאד יפים, חכמינו הקדושים אומרים (שבת קnb): ינקויתא כלילא דורדא; עז קטן כשהוא רך, יכולים לכפף אותו לאיזה צד שרצו, עז זקן ורחב לא יכולים להוציאו וכיו'. כמו כן ויתר מכך, בחור צעריך כל זמן שהוא צעריך, יכולים לכופף אותו לאיזה צד שירצנו, אם לטוב — שייהי דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, שיימדר תורה הרבה, שייקים את המצוות, שייהי שמח וירקד. ואם לרע — רחמן לישזון, שיסתובב ולא יעשה מאומה, ותשעמו ישגעו לגמרי, כאמור ז"ל**

(כתחזות נט.): **הבטלה מביאה לידי זמה וליידי שגעון,** רחמנא לצלן. וזה יביאו לדכאון ולעצבות ומרירות. והנה אנו רואים – אילן קטן, אם רוצים שיגדל ישר, מעיםדים סמוך לו עז, וקושרים אותו לעז, וינו שעהז הוא ישר, גם האילן הרה מתיישר וגגדל ישר, אבל אם עוזבים אותו, ואין נותנים לו תמיכה, צומח האילן עקים. וכתווב בזוהר (תקוני זהר כא): עז דא צדיק; צרייכים לקשור בחורים צעירים אל הצדיק, אזי יצמחו ישרים, ויוציאו פרות נפלאים. כי "מעלת בחור" – אין לתאר ולשער כלל, אם יהיה לו של, והוא מקשר לצדיק האמת, על-ידיו זה יגדל ישר, ויוציא פרות ערבים לחך, אבל אם יברח מהצדיק – מסכן, יגדל כפו. ולאין צרייכים לבקש בכל יום מחדש מאת הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה להתקרב לצדיק האמת. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוּהָר"ן, חלק א', סימן סב), שצרייכים לעשות בכל יום התחלה חדשה, לא לומר שכבר התקרבתי לצדיק, ואני יודע איך הצדיק וכו', לא ולא! הצדיק געלם מכל העולמות, כמו בא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוּהָר"ן, חלק ב', סימן טז), שהצדיק הוא החן והיפוי והפואר של כל העולמות, והוא געלם געלם, וצרייכים לגלותו.

נמצא, שאין יכולים לומר: "אני יודע מי ומה הצדיק", אלא צריכים בכלל פעם לעשות התחלה חדשה.

ו איך מתקרבים לצדק? צריכים למד את ספרו, צריכים למד כלכך הרבה הרבה "לקוטי מוהר"ן, עד שהיה שגור על לשונו, למד פעמים אין מספר, עד שידע אותו בעל-פה, וזה היה רצון רבנו ז"ל. ואמר (חיד-מוהר"ן, סימן שמט), שמי שילמד הרבה בספרו, יהיה בעל השגה ובעל תשובה, ויפתחו לו כל גידי קשיות לבו. ומוהרנן"ת ז"ל הבטיח, שמי שיתמיד הרבה ב"לקוטי מוהר"ן, התולעים בקביר לא יגשו אליו. ולכון "מעלת הבוחר", שיכول להתميد מאד מאד ב"לקוטי-מוהר"ן. וחלקנוו לימות החדש, ואשרי הבוחר שיכול ליטים כל חדש "לקוטי מוהר"ן, אף שהקשה, אבל אם לא יהיה בטלן, וילמד כל יום ניום את החילך של אותו היום, ידע לבסוף את הספר בעל-פה, ועל-ידי רבוי הلمודים יזכה אחר-כך שיכנס בו.

"מעלת בחור" צעיר, שהוא חדור אמונה

ברורה ומזכפת, אשר זה היסוד שהוא מקבלים מרבונו ז"ל; כי באמת אדם צריך להיות חיק באמונה, להאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא ואין בליךיו נמצא, וכל העולם זהו אור אין סוף ברוך הוא. רואים דומים, צומח, חי, מדבר, אבל זהה לבוש לגביו אין סוף ברוך הוא, ובפרט בחור שלכלך עצמו בכל מיני לכלוכים, איינו יכול להבין איך הקדוש ברוך הוא מתלבש בתוך הבריאה, כי מהו ומהשבותיו מלאים זהמה וצואה, שמהרחר הרהורים רעים, ועם ראש מלא צואה איך יבין רוחניות אלקות? ולכון ארכיכים הרבה לבקשתו יתברך, שייהי לו מתח מזקה. ואמר רבנו ז"ל (ספר המהות, אות אמונה, סימן לג): על ידי אמונה יש לך הקדוש ברוך הוא על עוננותך; כיש אמונה, איז רואים דומים, ומתבוננים שהקדוש ברוך הוא פה ומتلכש בדמותם, רואים צומח, רואים שהקדוש ברוך הוא פה ומتلכש בצומח, רואים מדבר, יודעים שהקדוש ברוך הוא מטלכש במדבר, וכן הלאה והלאה, כי לשם יתברך נמצא בכל פרט מפרטיה הבריאה; ועל ידי תקף האמונה שאדם מאמין, שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל,

או זוכה למחין זכירים ונקיים, כי האמונה מזוכה את המה.

ומה מביא לאמונה? תפלה. אמונה זו מדת המלכות, זו התחלה, נאונה היא סוף הספרות, ועולה עד הבינה – הספירה השמינית, אם אדם חזק באמונה, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן צא), לבסוף בא לשכל, ומתחילה להתבונן במא הוא מאמין, כי המלכות עולה עד הבינה, ומתחילה להתבונן "במא אני מאמין – אני מאמין שהקדוש-ברוך-הוא פה ורוואה بي, וחפץ שאקים מצות, ואשכח במצוות שלי", "הקדוש-ברוך-הוא משתחבב בפמלייה של מעלה עם המקרא, משנה, גמרא, מדרש, שאני לומד בכל יום, עם ההלכות שאני לומד", זה נקרא בינה, שמתבונן מה קורה למעלה בשמים. ולכן כתוב בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן קטו), למה השמונה-עשרה ברכות מתחילות עם "אתה חונן לאדם דעת", שאנו מבקשים את הקדוש-ברוך-הוא, שייתן לנו דעת ושכל, כי אם אין דעת – אין תפלה, כשתחלילים להתבונן, שככל הבריאה זה אלקות, או מבינים – למה צריך לבקש מהחבר, הלא איןנו יכול לתת לי, יותר טוב

לבקש ממנה יתברך – שהוא כל יכול. ולכון צריכים לבקש בכל יום על דעת ושכל, כי אם אין דעת – הבדלה מנין? אין יכולים להבדיל בין אור לחשך. לכן תקנו חכמינו הקדושים, שבאמצוע הברכה של "אתה חונן", אומרם בМОצאי שבת "אתה חוננתנו", שאז מבדילים בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, כי אין דעת – הבדלה מנין, ועל-ידי תפלה שאדם מרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי זה יכולים לבוא לכל הטובות שבעולם.

בחור צרייך שני דברים: הדבר הראשון עליו להתחנן. אסור להיות רוק, רבנו ז"ל רצה שיתחנן בגיל צער. בשלחן ערוך (אבן העזר, סימן א', סעיף ג') מובא: מצוה מן המבחר – בן י"ג שנים. ולכון בחור צרייך לבקש בכל יום על זוגו, שיזכה להתחנן, וייבנה בית. וכך מובא בזוהר הקדוש: כל זמן שהוא בחור רוק, הוא פלג גופ, חצי גופ. ואיך זוכים למצא את הזוג? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוּהָרֶן, חלק ב', סימן פט): על-ידי התקרובות אל צדיקים, כי הצדיק הוא השידן, המשך כל השודדים. לכן צריכים לבוא לצדיק,

לשםע מפיו תורה, וכך ממשך שהוכים; כי הצדיק מכניס לאדם דעת ושביל אמתיים, לא להיות ברן, אלא נחות דרגה ונסיב איתתא (יבמות סג), כי למה אדם אין מוצא זונגו? מפני שהוא ברן, אין רוצח את פלונית ולא מונית וכו', עד שמוצא עצמו בן עשרים וחמש, שלשים וארבעים, עד שעורתו מלבינות, ועודין מחפש שדויה, אבל כל אלו הבחורים שציתו את הצדיק ושמי לכולו, הם התמתנו בהגיים לפרקם, והם מאשרים מאד. ולכון בחור צרייך להתחנן בגיל צעיר, ולבקשו יתרקה: "רבותנו של עולם, אני רוצה להתחנן, אני רוצה לבנות בית משלי".

הדבר השני שבחור צרייך — לבחור טוב, ולמה נקרא בחוי"ר? שיבחר טוב, ואין טוב אלא צדיק, כמו שכחוב (ישעה ג, י): "אמרו צדיק כי טוב", ואין טוב אלא תורה, כמו שכחוב (משל ד, ב): "כפי לך טוב נתתי לכם תורה אל תעוזבי". הצדיק נקרא 'טוב', ותורה נקראת 'טוב', והקדוש ברוך הוא נקרא 'טוב', כמו שכחוב (תהלים קמה, ט): "טוב הויה לכל"; למים מכאן, שבחוי"ר מלשון בחיר"ה, לבחור בקדוש ברוך

מעלת הבוחר

הוא שנקרא טוב, לבחר בתורה שנקרה טוב, לבחר בצדיק שנקרה טוב. בשוכנים להתחנן אז מהין נקיים, ואחר כך משתוקקים אליו יתברך, ונכללים בו יתברך, עד שוכנים למד הרבה תורה, עד שוכנים להיות מקרבים לצדיק, המתיה ומחזק ומעודד את האדם, וזה "מעלת הבוחר".

ולכן קחו עצמכם בידכם, ותחילה התחלה חדשה, ועל תשטטו עצמכם, ומהיום תחילו לבקש יתברך, שתזפו למצא זוגכם, ואו תראו נסים נפלאים שיעשה עצמכם. ובאשר תתחנן, תראו לבנות משכן לשכינה. ועקר הבית — בית רוחני, ליטים בבלאי ירושלמי תוספתא, בשבחור עוזה לעצמו סדר למד בכל יום דף או שניים ויתר גمرا, בבלי, ירושלמי, תוספתא, במשך כמה שנים זוכה ליטים, ובונה לעצמו בית נפלא מאד, ובשיא מזה העולם, יש לו היקן להתחבא. וכן צרייכים למד בכל יום מקרה — שניים מקרה ואחד תרגום, ובכל שבוע ליטים את פרשת השבוע עם פרוש רש"י. וכן למד משנה בכל יום, ובשרי מי שזכה למד ח"י פרקים משלימות, אשר מובא מגורי הארץ, שבזה הורג את היצור קרע שלו. וכן

מורא במדרש תלפיות, שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שלמד משניות — איןנו מניחו להכנס, וمبיא רמז בפסוק: "מאשר שמג'ה לחמו", שמג'ה אותיות משג'ה. ועל כלם — ללמד הרבה הלהקה. ורבינו ז"ל הקפיד מאד (שיחות הרב", סימן כת), שכל יהודי צריך ללמד הלהקה, וזה מעלת הבוחר", שיודע איך ובמה לבחר; צרייכים לבחר בהקדוש-ברוך-הוא, בתורה ובצדיק, וכן לבחר בשמחה. בחור בטבעו עצוב ומדכא וממרמר, חולם חלומות בהקיז, מסתובב כמו באםצע שנה וכו', ומגח בדמיונות גדולים, מהו ישן, אבל אם הוא מתקרב אל הצדיק, אומר רבינו ז"ל (לקוטי-מורה", חלק א', סימן ס'): הצדיק פותח לו את המחה והראש, כי הצדיק מעורר מהנה, ומכניס בו חשך להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי התבוזדות נכנשת בו שמחה אמתית, עד שמרגיש שיש לו למי לפנות בעת צרה. כי אםתי אדם שROI בעצבות? כשהאין לו למי לפנות, אין הולך לפלוני ולאלמוני, אל ברל ושמREL, אל חזקל נזרח וכו', וחושב שיעזרו לו. וואי לו ולנפשו כשחוושב שבשר ודם יכול לעזרו.

מעלת הבהיר

ולכן עליכם לידע, שאין לכם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא אוהב אתכם, והצדיק מגלה, שכל מי שרוצה לשבר אתכם לחשב שאינכם טועים, הוא שקרן גדול, כי הצדיק מגלה את האמת, שהקדוש-ברוך-הוא אב רחמן. ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוחר"ז, חלק ב', סימן ז'): הצדיק הוא רחמן, וממשיך רחמנותו לכל אחד ואחד, ועלינו לראות להמשיך רחמנות לכל יהודי. ולכן אשרי הזוכה להפיז את אור רבנו ז"ל, והולך במסירות נפש, כי איןכם יכולים לתאר ולשער מה זה ספרי רבנו ז"ל, אנשים מסתובבים שבורים ורצוצים, אפלו שהם עטורי זkan ופאות, אבל מלאים כפירות ואפיקורסot, כי מי שאינו יודע מהצדיק — הוא מסכן, נמצא בمرة שחורה, ואיש אינו יודע, לבו מעוקם, מלא ספקות עלייו יתברך, ואם מניחים אצלו ספר אחד מספרי רבנו ז"ל, והולך אחר-כך ופותח את הספר, ומגלה שהנה יש הקדוש-ברוך-הוא, ויכולים לדבר אליו, אשר אף פעם לא ידע מזה, אך מוצאים אותו להתקרב אליו יתברך. וכי גרים זאת? המפיז. ולכן אין דבר חשוב יותר מלהפיז ולפרנס את אור רבנו ז"ל, ואין להסתכל על אף אחד בעולם, ואשרי המפיז בין בחורים, כי

עליהם הרחמןות הגדולה ביותר, משבעם להם מأد, ויאינם יודעים מסדר-דרך-הלאה, אינם מעריכים את הזמן היקר, שיכולים בו ללמד כל-כך הרבה תורה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, בריתות ותוספות וכו', ואם מלמדים אותם את הסוד של רבנו ז"ל, מחזקים אותם מأد.

ולכן ראו להמשיך את הרחמןות על כלל נשות ישראל. ובנדי בישיבה — ראש הישיבה צרייך לילך ברחמןות, והמשגיח צרייך לילך ברחמןות וכו', וגם הבוחרים צרייכים לרחים על המងדים שלהם וכו', ולא להוציא אותם מכליהם, ובנדי אם הבוחרים יסיעו לראש הישיבה בחנוך ויציתו אותו, ויתנגן בדרך הארץ, גם המשגיחים ינήגו עמם בנהת ובנעם, ויזכו לעלות למעלות עליונות מأد, כי ישיבה זה מקום אמונה. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מורב"ז, חלק ב', סימן ה'), שלצדיק יש ישיבה שלומדים בה אמונה בקדוש-ברוך-הוא. ולכן קחו עצמכם בידכם, ותחזקו איש את רעהו, תאהבו את המנגדים שלכם, תאהבו את הישיבה, תראו שהיהה המקום שלומדים בו תורה — נקי, ותראו למד תורה

шиб

מעלת הבוחר

בכל יום, ותתבזבזו בכל יום, ותפיצו בכל יום,
ויהיו שמחים ועליזים, ותركדו אחר כל תפלה —
שחרית, מנחה, ערבית, חצות, זו "מעלת הבוחר",
שזכה לבוחר טוב, ולהתקרב אל הצדיק. אשרי
מי שזכה להכנס דבירים אלו בתוכה לבו, ואזו טוב
לו כל הימים!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם: